

Skal den indenlandske Vin konkurrere, og skal den i det hele kunne foretrækkes af Forbrugerne, skal den sælges til en meget lavere Pris end den udenlandske Vin, den højtærede Minister har tænkt paa, og derfor kan den indenlandske Vin ikke bære samme Afgift som den udenlandske. Det er i Virkeligheden det samme Forhold, man her er inde paa, som det, der gør sig gældende med Hensyn til den saa meget omtalte Beskatning af den indenlandske Tobak. Derfor tror jeg, den højtærede Ministers Synspunkter ved Udarbejdelsen af dette Forslag ikke vil kunne holde for en nærmere Overvejelse i Udvalget, og jeg maa paa afgørende Punkter give de Protester Medhold, som har lydt, og som har givet Udtryk for, at Ministerens Forslag rettede et uberettiget Slag mod Frugtavlernes Interesser, og jeg vil haabe, at Udvalgsbehandlingen maa kunne føre til tilfredsstillende Ændringer i dette Forslag.

Orla-Jensen: Jeg skal kun tillade mig at udtale mig om Lovforslag Nr. 66 angaaende en Ændring i Beskatningen af Vin. Medens vor tidligere Frugtvinsbeskatning led af den meget store Fejl, at Beskatningen var ens, enten Frugtvinen indeholdt $2\frac{1}{2}$ eller 20 pCt. Alkohol (en Undtagelse dannede kun Rosincider, men det er jo ikke Frugtvin), er der nu indført tre Klasser. Jeg skal omtale disse Klasser hver for sig.

Den første er den, der er kaldt Klasse 3, som omfatter Frugtvine med fra $2\frac{1}{2}$ til 6 pCt. Alkohol. Da jeg selv i 5 Aar har arbejdet ivrigt for at faa indført en Skattelettelse for denne Gruppe af Frugtvine, vil jeg her benytte Lejligheden til at takke den højtærede Finansminister, fordi han har taget dette meget vigtige Spørgsmaal op. Det er paastaet af de tidligere Ordførere, at denne Klasse af Frugtvine ingen Interesse har for Landet, for den laves ikke. Nej, det tror jeg: naar man skal betale samme Afgift for $2\frac{1}{2}$ pCt.s og for 20 pCt.s Alkoholindhold, har det jo hidtil været ganske umuligt at lave den Slags Frugtvine. Men den spiller en umaadelig Rolle baade i England, i et Ølland som Tyskland, i Svejts og endogsaa i et Vinland som Frankrig. Der er det en daglig Drik og en ganske udmærket Drik, en Drik, der kan nydes i Husholdningen paa samme Maade som Øl; og det er derfor, man har foreslaaet, at Beskatningen i alt Fald ikke maa være højere end for vore lettere Ølsorter, end for Pilsnerøl. I England gik man endog saa vidt for at faa Gang i denne Industri, at man gjorde den fuldstæn-

dig skattefri i en Aarrække. Det havde maaske ogsaa været heldigt for at faa Gang i det her hjemme. Denne Frugtvin kan ogsaa nydes sammen med Sodavand af dem, der ønsker et endnu lavere Alkoholindhold; og den smager endda godt i den Fortynding.

Jeg tvivler ikke om, at hvis Æblecideren faar samme Udbredelse her i Landet, som den har faaet i de førnævnte Lande, vil vi faa en virkelig økonomisk Anvendelse for Nedfaldsfrugt og anden mindre god Frugt. Og det er netop det, der har Betydning for vor Frugtavl at faa en økonomisk Anvendelse for den mindre gode Frugt. Den gode Frugt kan vi altid sælge som Bordfrugt; men vi faar hovedet ingen god Frugtsortering, hvis vi ikke har en gunstig Anvendelse for den mindre gode Frugt, for saa bliver den altid puttet imellem den gode.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Æblecider, specielt i England, ofte sælges mættet med Kulsyre, og man derfor ikke bør tage en højere Afgift, naar dette er Tilfældet. Nu staar der ikke ved denne Gruppe noget om, hvorvidt den maa være mættet med Kulsyre; men der staar derimod ved Afgiftsklasse 1, at saa snart Vinen er mousserende, ryger den op i en højere Skattekasse. Jeg saa meget nødtigt, at det skulde blive Tilfældet med Æblecideren, idet det ogsaa vilde have sin Betydning at kunne sælge den mousserende; der er dem, der vilde foretrække den saaledes. Det er nu absolut en Fordyrelse; men man maa jo ogsaa have Lov til at sælge den i den Form.

Man har kaldt Æblecider „Æblemest“. Det er et forkert Udtryk; for ved Most forstaar man den absolut ugærede Saft; og Æblemest sælges ogsaa i mange Lande og er saa altid mættet med Kulsyre og pasteuriseret. Det kan ikke være Meningen, at der skal betales Afgift af Æblemest, selv om den slet ingen Alkohol indeholder; derfor tror jeg, at man bør betegne den med et rigtigere Navn. I alle andre Lande benytter man Ordet Æblecider eller blot Cider; men dette sidste Ord kan vi nu ikke anvende her i Landet, idet vi fra gammel Tid har anvendt Betegnelsen Cider paa noget helt andet, nemlig for Rosinvin. Dette Ord „Cider“ benyttes ikke i noget andet Land i denne Forbindelse; men nu har det desværre vundet Hævd her, og saa kommer vi altsaa til at skelne mellem Rosincider og Æblecider; eller, hvis man er bange for, at det alligevel kan give Anledning til Forveksling, maa man jo hellere kalde den for Æblevin, selv om man jo ved Vin i Regelen forstaar